

TworzyMY

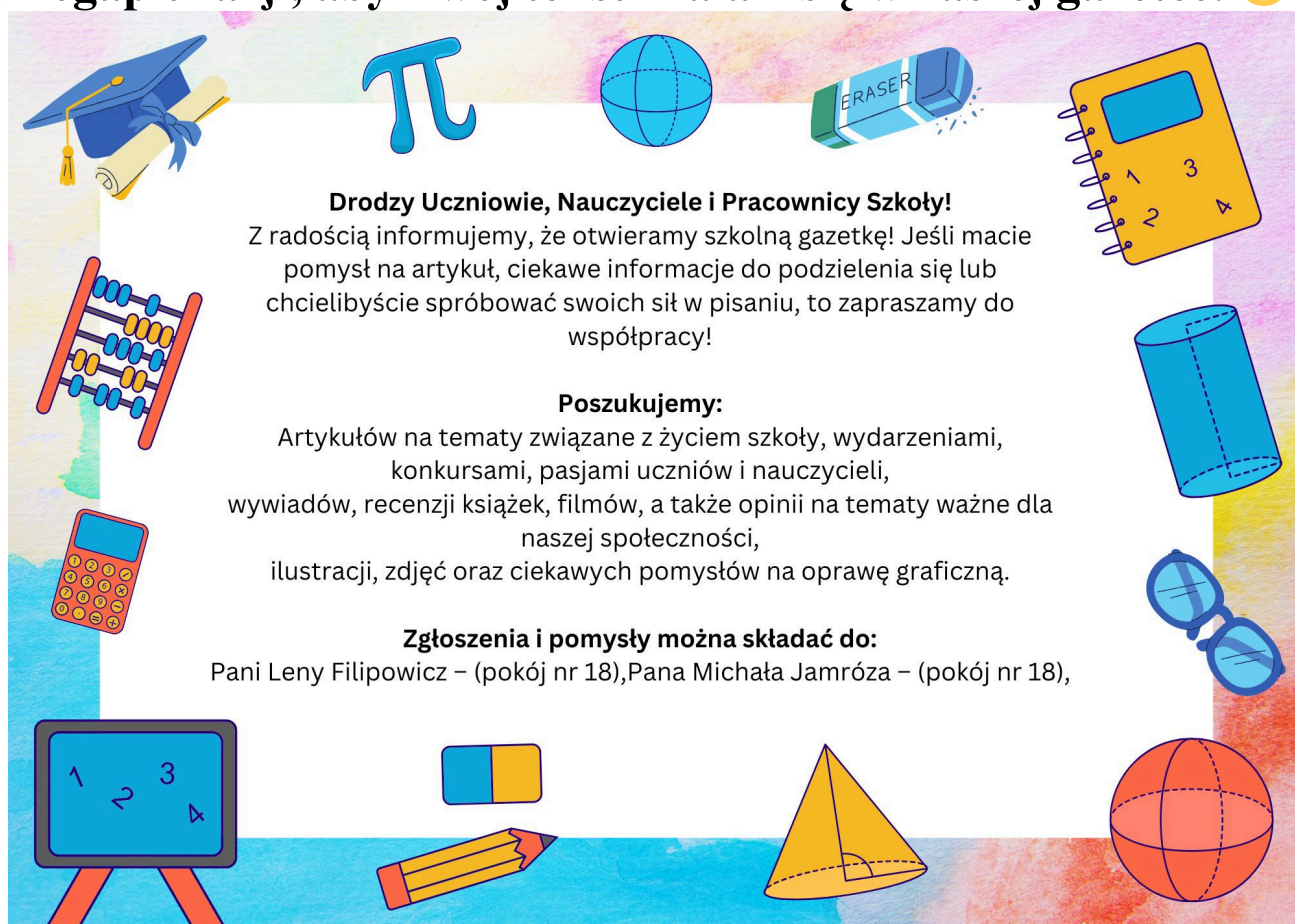
GAZETKA SOSW
POZNAŃ

wydanie nr 1
Styczeń 2025r.

**Poszukujemy artykułów do lutowego wydania gazetki szkolnej!
Jeśli masz pomysł na ciekawy tekst, koniecznie podziel się nim z nami
– czekamy na Ciebie!**

Nie przegap okazji, aby Twój tekst znalazł się w naszej gazetce! 😊

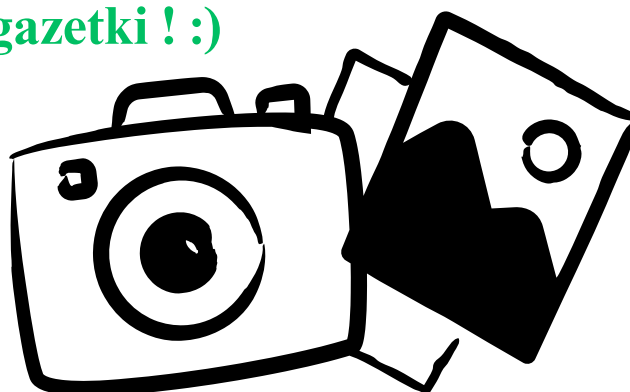
Drodzy Uczniowie, Nauczyciele i Pracownicy Szkoły!
Z radością informujemy, że otwieramy szkolną gazetkę! Jeśli macie pomysł na artykuł, ciekawe informacje do podzielenia się lub chcielibyście spróbować swoich sił w pisaniu, to zapraszamy do współpracy!

Poszukujemy:
Artykułów na tematy związane z życiem szkoły, wydarzeniami, konkursami, pasjami uczniów i nauczycieli, wywiadów, recenzji książek, filmów, a także opinii na tematy ważne dla naszej społeczności, ilustracji, zdjęć oraz ciekawych pomysłów na oprawę graficzną.

Zgłoszenia i pomysły można składać do:
Pani Leny Filipowicz – (pokój nr 18), Pana Michała Jamróza – (pokój nr 18),

AKCJA ZDJĘCIE Z FERII

Wykonaj zdjęcie jak spędzasz ferie zimowe i przyślij je nam poprzez librus! Otrzymane zdjęcia opublikujemy w następnym wydaniu szkolnej gazetki! :)

Zza kulis nauczania: Wywiad z nauczycielem, który inspiruje!

Wywiad z Panem Tomaszem Fitzermannem

autor: *Uczniowie i Nauczyciele*

Jakie jest Pana motto życiowe?

Motto życiowe odzwierciedla nasze podejście do życia i sposoby radzenia sobie z wyzwaniami i porażkami zachęcając jednocześnie do działania i rozwoju osobistego. Moją ulubioną sentencją są słowa myśliciela Laozi, że „Nawet najdłuższa droga zaczyna się od pierwszego kroku” oraz myśl T.S. Eliota, że „Celem życia nie jest być zadowolonym, ale być użytecznym, wartościowym i kreatywnym”.

Jakie są Pana pasje?

Jak mawiał Platon wiedza i pasje są drugim słońcem i daje nam światło nawet wtedy, kiedy pierwsze zajdzie. Mam ich kilka. Pierwszą jak pewnie niektórzy zauważyli są nauki techniczne. Już od szkoły podstawowej interesuję się elektroniką, potem była robotyka i programowanie, obecnie interesuję się technikami optymalizacji oprogramowania oraz algorytmami uczącymi się. W wolnych chwilach lubię aktywność fizyczną, wędrowki górskie, spływy kajakowe i spacer z rodziną.

Co się Panu podoba w Ośrodku, a co nie?

W Ośrodku podoba mi się to, że daje szansę (podobnie jak dała mnie) młodzieży niepełnosprawnej zdobywania wiedzy i rozwijania swoich zainteresowań w różnych kierunkach. To co nie podoba mi się może nie tyle w Ośrodku, ale naszym systemie edukacji to wciąż nadmiar biurokracji.

Zza kulis nauczania: Wywiad z nauczycielem, który inspiruje!

Wywiad z Panem Tomaszem Fitzermannem

autor: Uczniowie i Nauczyciele

Jak wspomina Pan czas szkoły z czasów nauki w Ośrodku?

Czas nauki w naszym Ośrodku wspominam bardzo miło. Nauka elektroniki, a więc kierunku, który był moją młodzieńczą pasją była największą przyjemnością. Spotkałem tutaj wielu kolegów z którymi utrzymuję kontakt do dziś. Poznałem wspaniałych nauczycieli, którzy widząc moje zainteresowania z chęcią dzielili się swoją ogromną wiedzą i doświadczeniem. W okresie nauki w Ośrodku grałem w zespole koszykówki na wózkach co pozwoliło mi na zwiedzenie wielu przepięknych zakątków świata i spotkaniu ciekawych ludzi.

Jak według Pana zmienił się Ośrodek na przestrzeni lat?

Kiedy zaczynałem naukę w Ośrodku oferta edukacyjna sprowadzała się do dwóch kierunków z branży elektronicznej. Dziś kształcimy w trzech zawodach w szkole branżowej, dwóch zawodach w szkole policealnej, jest również liceum ogólnokształcące. W Ośrodku funkcjonują również: przedszkole, szkoła podstawowa oraz szkoła przysposabiająca do pracy. Staliśmy się więc placówką, która oferuje osobom niepełnosprawnym znacznie więcej możliwości. W okresie mojej nauki był to Ośrodek tylko dla osób z niepełnosprawnościami ruchowymi, dziś uczymy dzieci i młodzież ze znacznie szerszym spektrum niepełnosprawności co sprawia, że obecnie praca nauczyciela jest znacznie bardziej wymagająca.

Czy pamięta Pan kto był Pana wychowawcą?

Oczywiście W szkole zawodowej moją wychowawczynią była Pani Jolanta Hojan, natomiast w technikum śp. Aleksandra Skorniak, która pełniła funkcję Dyrektora Ośrodka, gdy zaczynałem pracę w Ośrodku.

Czy pracują nadal nauczyciele, którzy Pana uczyli?

Jest kilku nauczycieli z tamtych lat. Wciąż pracuje nauczyciel przedmiotów zawodowych Pan Jan Fliegner, nauczyciel w-f Pan Roman Pięta oraz nauczycielka, która uczyła mnie religii Pani Beata Przybylska-Rejment.

Zza kulis nauczania: Wywiad z nauczycielem, który inspiruje!

Wywiad z Panem Tomaszem Fitzermannem

autor: *Uczniowie i Nauczyciele*

Czy uprawia Pan sport?

Sport jest nieodłączną częścią mojego życia. W latach mojej młodości, kiedy byłem zdrowy biegałem na długich dystansach, potem jako uczeń Ośrodka grałem w drużynie koszykówki na wózkach, był też czas, gdy sporo grałem w bilard. Obecnie startuję w maratonach na wózkach aktywnych. Aktywność fizyczna jest niezwykle ważna dla osoby poruszającej się na wózku i stanowi element rehabilitacji.

Dlaczego zajął się Pan elektroniką?

Jak pisałem wcześniej jest to jedna z moich pasji. W latach mojej młodości, które przypadły na schyłek gospodarki centralnie sterowanej nie było tak dużego dostępu do elektroniki jak ma to miejsce dziś i chcąc posiadać np. sprzęt audio wyższej klasy należało go sprowadzić z zachodu i naprawić bądź skonstruować samodzielnie. Poza tym w latach, kiedy chodziłem do szkoły podstawowej był przedmiot praca-technika, a moim nauczycielem tego przedmiotu był także pasjonat elektroniki, który jak widać skutecznie zainteresował mnie tą dziedziną.

Czy pracuje Pan tylko w Ośrodku?

Tak. Obecnie moim podstawowym miejscem pracy jest Ośrodek. Z racji sytuacji zdrowotnej nie jest wskazane, żebym pracował ponad swoje możliwości.

Jak sobie Pan radzi z barierami, czy odczuwa Pan je?

W Ośrodku nie ma barier architektonicznych, więc w pracy nie potrzebuje wsparcia. Również Poznań jako miasto jest jednym z najlepiej przystosowanych miejsc dla osób niepełnosprawnych, dlatego nie odczuwa się tutaj tak bardzo tego, że porusza się na wózku.

Czy trudno Panu kieruje samochodem, czy to musi być specjalne auto?

Samochód daje osobie niepełnosprawnej sporo samodzielności i znacząco ułatwia życie. Na szczęście nie potrzebuję specjalnych dostosowań samochodu - jedynym wymogiem jest posiadanie auta z automatyczną skrzynią biegów. Trudnością osoby niepełnosprawnej poruszającej się na wózku w zatłoczonych miastach jest znalezienie odpowiednio szerokiego parkingu, jeśli parkingi dostosowane dla niepełnosprawnych są zajęte.

Czy jest coś co chciałby Pan przekazać naszym uczniom?

Mam nadzieję, że swoją postawą motywuję uczniów do pracy nad sobą i niepoddawania się przeciwnościom losu. Chciałbym też zaznaczyć, że to jak się czujemy i funkcjonujemy nie tyle zależy od zewnętrznych okoliczności, ale w znacznym stopniu od naszego nastawienia.

„Praca nad sobą ważna rzecz. Wybieraj raczej być niż mieć.” – Historia Naszego ośrodka

autor: Marcelina Różańska

Specjalny Ośrodek Szkolno–Wychowawczy dla Dzieci i Młodzieży Niepełnosprawnej im. Zbigniewa Tylewicza w Poznaniu jest najstarszą w Polsce placówką powołaną do prowadzenia rehabilitacji zawodowej i społecznej osób niepełnosprawnych. Został powołany do życia w 1919 roku i choć wielokrotnie zmieniał nazwę, zawsze realizował ten sam podstawowy cel: zapewnienie wychowankom możliwie samodzielnej egzystencji.

Chcąc mówić o historii Ośrodka, należy cofnąć się do roku 1918, czyli do momentu zakończenia I wojny światowej, kiedy okaleczeni fizycznie i psychicznie Polacy zaczęli powracać do normalnego życia, w tym także do pracy. Aby wyjść naprzeciw zapotrzebowaniu społecznemu i pomóc konstruktywnie środowisku osób poszkodowanych przez I wojnę światową, w 1919 roku powstał w Poznaniu Wojskowy Zakład Leczniczo-Szkolny dla Inwalidów Wojennych.

W 1922 roku opiekę nad Zakładem przejął Urząd Wojewódzki, przemianowując go na Wojewódzką Szkołę Reedukacyjną dla Inwalidów Wojennych, finansowaną z budżetu województwa oraz Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

W 1932 roku szkoła zyskała nowe pomieszczenia w gmachu Polskiego Monopolu Tytoniowego, przy ul. Wawrzyniaka 45. Zmieniona została także jej nazwa na Zakład Szkolny dla Inwalidów Wojennych i Wojskowych. Zakład rozszerzył swoją działalność, prowadził bowiem także internat, umożliwiający pobieranie nauki przez uczniów spoza Poznania. Dostępny był on jednak tylko dla inwalidów wojennych.

„Praca nad sobą ważna rzecz. Wybieraj raczej być niż mieć.” – Historia Naszego ośrodka

autor: Marcelina Różańska

1 marca 2000 roku uchwałą Rady Miasta Poznania przekształcono Zakład w Specjalny Ośrodek Szkolno-Wychowawczy dla Dzieci i Młodzieży Niepełnosprawnej w Poznaniu.

W roku 2000 uchwałą Rady Miasta Poznania utworzony został w Ośrodku Oddział dla Dzieci z Autyzmem. Powstał on w wyniku współpracy ze Stowarzyszeniem na Rzecz Osób z Autyzmem ProFUTURO.

W 2002 r. uruchomiono 2-letnią ZSZ w zawodzie blacharz. Istniała ona do 2005 roku.

W ramach eksperymentu pedagogicznego opracowany został program autorski nowego kierunku zawodowego „czyściciel budynków”. Kształcenie w tym zawodzie przewidziane było w 2-letniej Zasadniczej Szkole Zawodowej. Idea utworzenia tego kierunku powstała w wyniku doświadczeń wyniesionych z kilkuletniej współpracy z ośrodkiem rehabilitacji w Dürrlauingen (Bawaria), w ramach porozumienia zawartego w umowie rządowej między Ministerstwem Pracy i Polityki Socjalnej w Warszawie i Ministerstwem Pracy w Bonn. Mimo starań nie udało się jednak uzyskać zgody Ministerstwa Oświaty na kontynuowanie eksperymentu – z kształcenia skorzystał tylko jeden rocznik młodzieży.

„Praca nad sobą ważna rzecz. Wybieraj raczej być niż mieć.” – Historia Naszego ośrodka

autor: Marcelina Różańska

Również w roku 2002 powstał Oddział Przesposabiający do Pracy w ramach 2-letniej ZSZ. Szkoła ta powstała dzięki inicjatywie pani prof. dr hab. Kazimierzy Milanowskiej i współpracy Lions Club ze Szwecji i Stanów Zjednoczonych z władzami Miasta Poznania. Oddział powstał w gruntownie wyremontowanej części budynku. Koszt remontu w zasadniczej części (150 tys. złotych) pokryły Lions Cluby. Przesposobienie do pracy miało charakter szkolenia komputerowego dla osób ze znacznym stopniem niepełnosprawności. 11 maja 2004 roku, Uchwałą Rady Miasta Poznania, nadano naszemu Ośrodkowi imię wieloletniego dyrektora placówki i „dobrego ducha” tego miejsca – Zbigniewa Tylewicza.

Od 1 września 2004 roku działalność w ramach Ośrodka rozpoczęło Policealne Studium Zawodowe o kierunku technik informatyk oraz IV Liceum Ogólnokształcące, jako oferta dla osób dotkniętych także epilepsją. Od września 2004 przekształcono trzyletnie Technikum na trzyletnie Technikum Uzupełniające nr 2, kształcące w zawodzie technik elektronik.

We wrześniu 2005 Oddział Przesposabiający do Pracy przekształcił się w Szkołę Przesposabiającą do Pracy; oferta edukacyjna szkoły skierowana jest do uczniów ze sprzężoną niepełnosprawnością (niepełnosprawność ruchowa i intelektualna w stopniu umiarkowanym lub znacznym). Sprzężenia mogą obejmować dodatkowo inne rodzaje niepełnosprawności. Cykl kształcenia obejmuje tu 3 lata.

„Praca nad sobą ważna rzecz. Wybieraj raczej być niż mieć.” – Historia Naszego ośrodka

autor: Marcelina Różańska

W 2005 roku Policealne Studium Zawodowe zostało przekształcone w Szkołę Policealną.

1 września 2007 roku utworzono w Ośrodku Szkołę Podstawową dla Dzieci z Autyzmem.

1 września 2008 roku to początek działalności Technikum Uzupełniającego w zawodzie technik elektryk oraz dwuletniej Zasadniczej Szkoły Zawodowej z innowacją pedagogiczną. Szkoła ma na celu przygotowanie do pracy z komputerem uczniów z niepełnosprawnością sprzężoną (znacznym stopień niepełnosprawności ruchowej – która uniemożliwia naukę i pracę w innych zawodach – i niepełnosprawność intelektualną w stopniu lekkim). Sprzężenia mogą obejmować dodatkowo inne rodzaje niepełnosprawności.

W roku 2016 w Szkole Policealnej utworzony zostaje kierunek, kształcący w zawodzie technik archiwista, natomiast w roku szkolnym 2018/2019 oferta edukacyjna szkoły branżowej poszerza się o zawód magazynier-logistyk. Od 2021 Ośrodek kształci również w zawodzie technik administracji, a w roku 2022 uczniowie mają możliwość zdobywania nowego zawodu – ogrodnik.

„Praca nad sobą ważna rzecz. Wybieraj raczej być niż mieć.” – Historia Naszego ośrodka

autor: Marcelina Różańska

Stuletnia historia działalności Ośrodka to efekt pracy wielu ludzi, którymi kierowali następujący dyrektorzy:

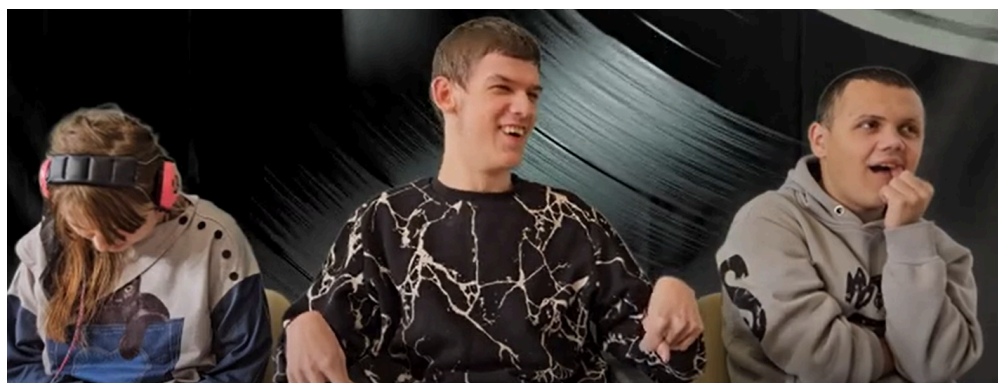
- Mieczysław Konieczny (1922)
- Stanisław Powell (1936 – 1939, po wojnie)
- Karol Schweigier (1949 – 1957)
- Zbigniew Tylewicz (1957 – 1972)
- Stanisław Kmieciak (1972 – 1981)
- Jerzy Janowicz (1981 – 1982)
- Marian Stróżyk (1982 – 1990)
- Wojciech Schmude (1990 – 1991)
- Mariusz Michalak (1991 – 1999)
- Grażyna Siczyńska (1999 – 2005)
- Aleksandra Skorniak (2005 – 2015)
- Elżbieta Olszak (2015 – 2020)
- Cyprian Konieczny (od 2020)

Uczniowie Szkoły Przesposabiającej do Pracy w grudniu odwiedzili jarmark bożonarodzeniowy, gdzie mogli poczuć magię świątecznej atmosfery. Spacerując między kolorowymi stoiskami, podziwiali rękodzieła, świąteczne ozdoby i smakołyki. Nie zabrakło też czasu na degustację słodkości, które umiliły im ten wyjątkowy dzień.

Wszyscy wrócili pełni wrażeń i świątecznego nastroju!

Uczniowie szkoły przysposabiającej do pracy, we współpracy z Fundacją Słowo i Kropka, stworzyli wyjątkową produkcję filmową, która powstała w ramach zajęć teatralnych. Projekt ten był doskonałą okazją do rozwijania kreatywności, umiejętności artystycznych oraz pracy zespołowej w atmosferze twórczej pasji i zaangażowania.

Link: <https://youtu.be/jcjXWegYGJQ?si=fmST6DYP40mu4jaw>

W ramach Projektu Zdrowiej! zaproszeni goście z NFZ oraz Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu przeprowadzili warsztaty dla Uczniów. "Smakuj Zdrowiej!" koncentrował naszą uwagę na temacie zdrowego odżywiania. Zapraszamy na kolejne spotkania dotyczące profilaktyki w 2025 roku.

Dziękujemy prelegentom Pani dr Monice Przeor, Pani Grażynie Garbarek, Pani Marcie Rajskej oraz pozostałym gościom. Zachęcamy do skorzystania z aplikacji Diety NFZ : <https://diety.nfz.gov.pl/>

W ramach Projektu Zdrowiej! zaproszeni goście z NFZ co miesiąc odwiedzają naszą szkołę. Podczas warsztatów uczymy się jak dbać o swoje zdrowie. Do zobaczenia na kolejnych spotkaniach!

Moja przygoda z szermierką

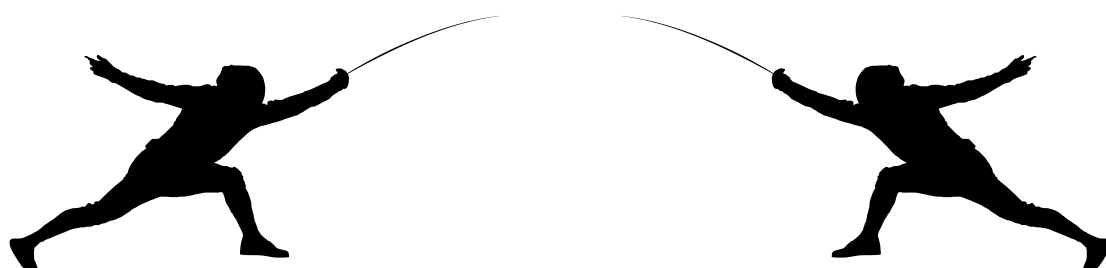
autor: Jakub Spychała

Szermierkę trenuję od dwóch lat, dołączyłem do zajęć prowadzonych przez Pana Krystiana Kopra. Treningi odbywają się w każdą środę i są dla mnie nie tylko sportową aktywnością, ale także świetną okazją do spotkań z kolegami z naszej dużej szkoły.

To, co najbardziej lubię w szermierce, to możliwość poczucia się jak w dawnych czasach, które uwielbiam, szczególnie w kontekście historii średniowiecznej. Walka szablą przypomina rycerskie pojedynki, co bardzo mnie fascynuje.

Na treningach zawsze mamy ustalony plan. Zaczynamy od rozgrzewki – skaczemy i przygotowujemy się fizycznie do dalszej części zajęć. Później uczymy się technik walki i ćwiczymy je w parach.

Startuję również w zawodach szkolnych. Najbardziej jestem dumny z momentu, kiedy udało mi się zająć pierwsze miejsce. To było dla mnie ogromne osiągnięcie! Czy szermierka jest trudna? Nie, ale wymaga skupienia i zaangażowania. Każdy, kto chciałby spróbować, powinien się odważyć, bo to naprawdę świetna zabawa. Gorąco polecam szermierkę wszystkim, którzy chcą spróbować czegoś nowego i aktywnie spędzać czas.

Spotkanie Świąteczne w Domu Mieszkalnym!

Zgodnie z naszą tradycją, mieszkańcy D. M. wspólnie spędzili przedświąteczny wieczór. Choinka, dekoracje, pierniki, owoce i słodycze, świeczki i kolorowe lampki, kolędy i piosenki wprowadziły nas w nastrój radości i oczekiwania. Nikt się nie zdziwił, że 12. dnia 12. miesiąca roku odwiedził nas Mikołaj. Przyniósł prezenty, pytał o zachowanie i powiedział dobre słowo. Na przygotowanych wcześniej plakatach można było narysować swoją choinkę oraz napisać świąteczne życzenia dla innych i dla siebie. Były rozmowy, oglądanie prezentów, jedzenie i wspólne śpiewanie. To był miły i świąteczny wieczór.

Wigilia szkolna to coroczne wydarzenie w Naszym Ośrodku, w tym roku odbyła się 20 grudnia.,,,

Podczas wigilii, uczniowie i nauczyciele spotkali się w sali, gdzie przygotowana była świąteczna atmosfera. Na stołach pojawiły się tradycyjne potrawy wigilijne, takie jak barszcz, pierogi, krokiety, paszteciki, pierniki i inne smakołyki. Uczniowie dzielili się opłatkiem, składali sobie życzenia, a także wspólnie śpiewali kolędy, które wprowadziły wszystkich w świąteczny nastrój.

Wigilia szkolna to moment, który łączy całą społeczność szkolną i sprawia, że uczniowie oraz nauczyciele mogą poczuć się jak jedna, wielka rodzina. Jest to także czas na refleksję, życzenia oraz wzajemną życzliwość.

Wolontariat!

13 grudnia członkowie Samorządu uczniowskiego oraz Koła wolontariatu Szyjemy dobro odwiedzili oddział opieki paliatywnej w Szpitalu im. Prof. S. T. Dąbrowskiego w Puszczykowie. Pacjentom zostały wręczone świąteczne maskotki oraz kartki bożonarodzeniowe, wszystko oczywiście ręcznie robione. Atmosfera spotkania była poruszająca. Ofiarowaliśmy sobie nawzajem czas, uwagę oraz życzliwości. Współpracę na pewno będziemy kontynuować.

Nasze talenty!

Cześć! Mam na imię Marcel i jestem uczniem Szkoły Przystosabiającej do Pracy. Chciałbym opowiedzieć Wam trochę o sobie i moich zainteresowaniach. Od zawsze fascynują mnie zwierzęta. Lubię czytać książki i artykuły na ich temat – dowiadywać się ciekawostek o ich życiu, zwyczajach i środowisku. W domu mam pieska, który nazywa się Beza. To moja najlepsza towarzyszka spacerów. Lubię spędzać z nią czas na świeżym powietrzu. W wolnych chwilach bardzo chętnie rysuję, a zwierzęta są moją największą inspiracją. Rysowanie to dla mnie sposób na relaks i wyrażenie siebie. Oto kilka moich prac, które chciałbym Wam pokazać. Mam nadzieję, że Wam się spodobają! 😊

Kiermasz Świąteczny

Kiermasz świąteczny w naszym Ośrodku to już coroczna tradycja, która wprowadza uczniów, nauczycieli i rodziców w atmosferę zbliżających się Świąt Bożego Narodzenia. Na stoiskach można było znaleźć ręcznie wykonane ozdoby choinkowe, kartki świąteczne, świece, świąteczne mydła oraz różnorodne dekoracje, które przygotowali uczniowie i nauczyciele. Atmosfera była pełna radości, ciepła i wzajemnej życzliwości, a kiermasz stanowił doskonałą okazję do integracji społeczności szkolnej.

Moja Pasja Koszykówka

autor: Kacper Antkowiak

Dla mnie koszykówka to prawie cały świat i nie umiem bez niej żyć. Moim marzeniem jest żeby zostać profesjonalnym koszykarzem w przyszłości. Marzę o tym by zagrać w NBA - najlepszej lidze koszykówki w USA.

Pomimo, że uprawiam dużo sportu to koszykówka jest dla mnie najważniejsza i stała się moją ulubioną dyscypliną.

Moim koszykarskim idolem jest Lebron James którego nazywam też "King James". Uważam, że jestem najlepszy w koszykówce.

TworzyMY

GAZETKA SOSW
POZNAŃ

Dziękujemy !